

[Arbejdsministeren]

to vagtmænd, som skal holde sig i kontakt med de personer, der opholder sig i brønden, og være klar til i påkommende tilfælde at yde hjælp.

Som et tredje eksempel kan nævnes, at der ved arbejde på lavetstiger altid skal være en vagtmand på jorden ved stigen.

Spm. nr. S 426

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (15/1 88) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Vil ministeren bekræfte, at kompenserende specialundervisning for voksne ikke blot har til formål at udvikle og forbedre deltagerens fysiske, men også deres psykiske eller sociale handlemuligheder og således bringe dem i stand til at leve en tilværelse så nær det normale som muligt?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles, fordi jeg har kendskab til, at amtskommuner fortolker lovgrundlaget på den måde, at kompenserende specialundervisning kun tilbydes for at udvikle og forbedre deltagerens fysiske handlemuligheder, mens undervisning, der kan forbedre deres psykiske eller sociale handlemuligheder, ikke accepteres som kompenserende specialundervisning med de fordele, som denne undervisningsform indebærer for deltagerne.

Som jeg læser den gældende lovbekendtgørelse, bekendtgørelsen samt vejledningen, mener jeg ikke, denne indskrænkende fortolkning er lovmedholdelig, og det vil jeg gerne høre ministerens mening om. Dertil kommer, at der ikke i praksis kan sondres mellem fysiske handlemuligheder og sociale/psykiske handlemuligheder.

Svar (22/1 88):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Ifølge loven om specialundervisning for voksne skal enhver amtskommune sørge for, at personer med fysiske eller psykiske handicap efter undervisningspligtens ophør kan få undervisning og specialpædagogisk bistand, der tager sigte på at afhjælpe eller begrænse virkningerne af disse handicap (kompenserende specialundervisning).

Af vejledningen om specialundervisning for voksne fremgår, at ved kompenserende specialundervisning forstås en fremadskridende, målrettet undervisning, der – tilrettelagt efter den enkeltes behov og muligheder – sigter mod en afhjælpning eller begrænsning af virkningerne af det pågældende handicap. Målet er at udvikle og forbedre deltagerens fysiske, psykiske eller sociale handlemuligheder, således at denne bliver i stand til at leve en tilværelse så nær det normale som muligt.

Det er således en forudsætning, at de begrænsninger i den pågældendes handlemuligheder, der søges afhjulpet gennem undervisningen, skyldes et fysisk eller et psykisk handicap.

Spm. nr. S 427

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (15/1 88) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang personer, der opfylder betingelserne for modtagelse af kompenserende specialundervisning for voksne, har et retskrav på modtagelse af sådan undervisning?«

Begrundelse

Udbudet af kompenserende specialundervisning er vidt forskelligt fra amtskommune til amtskommune. Personer, som i øvrigt opfylder betingelserne for modtagelse af kompenserende specialundervisning, afskæres mange steder fra modtagelse heraf, fordi der ikke eksisterer noget tilbud. Andre steder anvender man kvoteordninger som styringsredskab, så undervisningen enten kun tilbydes til et mindre antal af de berettigede eller kun tilbydes til den enkelte i begrænset omfang.

Jeg mener ikke, dette er i overensstemmelse med lovens intentioner, og jeg vil derfor gerne høre, i hvilket omfang den enkelte amtskommune efter ministerens mening har pligt til at tilbyde kompenserende specialundervisning.

Svar (25/1 88):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at spørgeren finder, at mange personer, der opfylder betingelserne for at modtage kompenserende specialundervisning, afskæres fra at modtage sådan undervisning.